

RVR 2026/82

Onrechtmatige hinder. Is er sprake van onrechtmatige hinder door het plaatsen van de uitbouw?

Rb. Noord-Holland 11-12-2024, ECLI:NL:RBNHO:2024:14328

Instantie	Rechtbank Noord-Holland
Datum	11 december 2024
Magistraten	Mr. F.J. Lourens
Zaaknummer	K/4101/10881199
JCDI	JCDI:BSD124821:1
Vakgebied(en)	Goederenrecht / Burenrecht en mandeligheid Bouwrecht / Woonrecht Verbintenissenrecht / Onrechtmatige daad
Brondocumenten	ECLI:NL:RBNHO:2024:14328, Uitspraak, Rechtbank Noord-Holland, 11-12-2024
Wetingang	Art. 5:37, 5:49 lid 1, 6:162 BW

Essentie

Burenrecht. Onrechtmatige hinder. Uitbouw.

Is er sprake van onrechtmatige hinder door het plaatsen van de uitbouw?

Samenvatting

Verzoeker en verweerdere zijn buren. Tussen hun achtereindtinnen stond een historische muur daterend uit de jaren '70. Deze muur was op het hoogste punt 323 centimeter en liep schuin af tot een hoogte van 240 centimeter. Met toestemming van verzoeker is deze muur afgebroken om plaats te maken voor een nieuwe aanbouw. Verweerdere realiseerden een muur van 3,54 meter hoog over de volledige lengte van de achtereindt. De muur verschilt qua vorm en hoogte aanzienlijk ten opzichte van de oude schuine muur. Ook bleek sprake van een overbouw op het perceel van verzoeker ter grootte van acht tot veertien centimeter.

Verzoeker stelde dat sprake was van onrechtmatige hinder in de zin van art. 5:37 BW, omdat aan zijn achtereindt licht werd onthouden. Hij vorderde staking van de onrechtmatige hinder, waartoe hij hoofdelijke veroordeling van verweerdere vorderde tot verlaging van de uitbouw.

Ktr.: De kantonrechter gaat hierin mee. Hoewel niet iedere hinder onrechtmatig is en er geen onbeperkt recht op zonlicht bestaat, oordeelt de rechter dat de hinder gegeven de omstandigheden van het geval wel degelijk onrechtmatig is. De kantonrechter baseert dit oordeel onder andere op de aard, te verwachten duur en ernst van de hinder. De aanzienlijk hogere uitbouw, gezien de situering van de tuin in een historisch centrum, waar licht in de tuinen toch al schaars is, maakt het belang van lichtinval zwaarwegender. Duidelijk is ook dat de uitbouw bedoeld is om voor langere tijd op deze locatie te staan. Bij het geven van toestemming had

verzoeker, overigens, een aanzienlijk lagere aanbouw voor ogen en hij is nooit ingelicht over de grotere omvang. Voor het invullen van de norm voor onrechtmatige hinder betreft de kantonrechter de tweemeternorm uit art. 5:49 lid 1 BW.

De kantonrechter wijst de vordering in aangepaste vorm toe: in plaats van een veroordeling tot volledige verwijdering van de aanbouw, luidt de veroordeling: verlaging van de uitbouw tot aan de oude maten van de gesloopte muur. Verweerders krijgen een verlengde termijn van zes maanden en een gematigde dwangsom opgelegd. Het vonnis wordt, ondanks bezwaar van verweerders, uitvoerbaar bij voorraad verklaard, vanwege het zwaarwegende belang van verzoeker.

Verwant oordeel

Zie ook:

- Hof Arnhem-Leeuwarden 16 april 2019, ECLI:NL:GHARL:2019:3392: omgevingsvergunning staat niet in de weg om onrechtmatige hinder aan te nemen;
- Rb. Oost-Brabant 8 april 2026, ECLI:NL:RBOBR:2026:2966: belangenafweging bij onrechtmatige hinder bestaande uit vermindering zonlicht en uitzicht.

Zie anders:

- HR 10 maart 1972, ECLI:NL:HR:1972:AC1311, *NJ* 1972, 278, m.nt. G.J. Scholten (*Vermeulen/Lekkerkerker*): publiekrechtelijke vergunning vrijwaart een partij niet voor aansprakelijkheid uit onrechtmatige daad. Ook niet indien bezwaren zijn ingebracht en verworpen;
- Rb. Amsterdam 11 oktober 2017, ECLI:NL:RBAMS:2017:7460: bij een dichtbevolkte stadsomgeving, moeten burens meer van elkaar dulden.

Wenk

In deze zaak boog de kantonrechter zich over de vraag of een door de burens gerealiseerde uitbouw, die aanzienlijk hoger en anders vormgegeven is dan de daarvoor aanwezige erfafscheiding, onrechtmatige hinder oplevert wegens vermindering van lichtinval en uitzicht.

Geen vaste norm, wel een belangenafweging

De kantonrechter benadrukt dat een vaste norm voor onrechtmatige hinder door het wegnemen van zonlicht ontbreekt, evenals een onbeperkt recht op zonlicht. De beoordeling hangt af van de ernst, duur en aard van de hinder, de daardoor veroorzaakte schade, en de overige omstandigheden van het geval, waaronder de plaatselijke omstandigheden. Dat partijen in een dicht bebouwde historische binnenstad wonen, waar enige

schaduwval gebruikelijk is, is dus geen vrijbrief: de rechter weegt per geval af wat nog aanvaardbaar is, en de kantonrechter concludeert in dit geval dat de ervaren hinder groot genoeg is om als onrechtmatig te gelden. Juist het feit dat zonlicht al schaars is in de dichtbebouwde historische binnenstad maakt het belang van lichtinval zwaarwegender. Zie voor een ander oordeel het onder 'Zie anders' opgenomen vonnis van de rechtbank Amsterdam van 11 oktober 2017, waarin de rechtbank oordeelt dat burens in een dichtbebouwde stadsomgeving meer van elkander te dulden hebben (r.o. 4.9).

De kantonrechter betreft in deze afweging onder andere het in art. 5:49 BW bepaalde. Eigenaars van aangrenzende erven hebben immers het recht van de ander te vorderen dat zij medewerking verlenen aan het oprichten van een scheidsmuur van twee meter hoog. Het erf van verzoeker heeft nauwelijks uitzicht en lichtinval meer als gevolg van de ruim 3,5 meter hoge uitbouw.

Uiteindelijk moet een belangenafweging plaatsvinden. Zie ter vergelijking het onder 'Zie ook' opgenomen vonnis van de rechtbank Oost-Brabant van 8 april 2026. In dit geval valt die uit in het voordeel van verzoeker.

Inhoud van de toestemming

Verzoeker heeft toestemming verleend voor het verwijderen van de oude muur. Ten tijde van het geven van deze toestemming had hij echter voor ogen dat een nieuwe muur, voorzien van stucwerk, zou worden opgericht. Over het plaatsen van de aanzienlijk hogere uitbouw met een horizontale bovenrand hebben verweerders verzoeker niet ingelicht. Verweerders stellen dat verzoeker dit 'wel in de krant kon lezen'. De kantonrechter oordeelt echter dat het verweer van verweerders dat verzoeker toestemming heeft gegeven hen niet kan baten.

Gemeentelijke vergunning neemt civielrechtelijke onrechtmatigheid niet weg

De gemeente had een vergunning verleend voor de realisatie van de nieuwe uitbouw en, later, voor de door de gemeente geconstateerde hoogteoverschrijding ter grootte van 13 cm. Het bezwaar van verzoeker tegen laatstgenoemde vergunning is afgewezen. Dit stond er echter niet aan in de weg dat de kantonrechter de uitbouw als civielrechtelijk onrechtmatig beoordeelde. Zie in dezelfde lijn het onder 'Zie ook' opgenomen arrest van het hof Arnhem-Leeuwarden van 11 december 2024. In die zaak was sprake van een vergunning voor een opbouw. Geïntimeerden hadden geen bezwaar gemaakt tegen de verlening van deze vergunning. Appellant mocht er echter niet op vertrouwen dat deze vergunning een actie op grond van onrechtmatige daad wegens ernstige hinder zou blokkeren (r.o. 4.13). Een verschil met de onderhavige zaak is dat in dit geval wel bezwaar is gemaakt tegen de publiekrechtelijke vergunning - en dat dit bezwaar is afgewezen. Dit is echter op grond van het onder 'Zie anders' opgenomen standaardarrest *Vermeulen/Lekkerkerker* niet relevant: publiekrechtelijke toestemming vrijwaart een partij niet voor aansprakelijkheid op grond van onrechtmatige daad. Dit is niet anders indien bezwaar gemaakt is tegen de verlening van de vergunning, maar dit bezwaar is verworpen.

Praktijk

Voor de praktijk is van belang dat men duidelijk afspreekt waar de toestemming voor een bouwactiviteit op ziet en welke bouwactiviteit men wil verrichten. Het kan raadzaam zijn de toestemming schriftelijk vast te leggen. Men moet zich er ook bewust van zijn dat het feit dat een publiekrechtelijke vergunning is verleend voor een bouwactiviteit, niet maakt dat het verrichten van die bouwactiviteit niet civielrechtelijk onrechtmatig kan blijken. Het is van belang bij bouwactiviteiten de belangen van omwonenden mee te wegen, wil men voorkomen dat onverwachts civielrechtelijke bezwaren blijken te bestaan tegen de bouwplannen.

B. de Smit

Partij(en)

Vonnis op het verzoek ex artikel 96 Rv van

[Verzoeker], verzoekster, gemachtigde: mr. P.W.J.C. van Peer,

tegen

1. [Verweerder 1],
2. [Verweerder 2],

verweerders, gemachtigde: mr. J. Weeseman.

Uitspraak

Kantonrechter Alkmaar:

1. De zaak in het kort

In deze zaak gaat het om de vraag of de uitbouw onrechtmatige hinder oplevert. De kantonrechter komt tot het oordeel dat dit het geval is. [Verweerder 1] en [verweerder 2] worden daarom veroordeeld om de uitbouw te verlagen.

2. De procedure

Het verloop van de procedure blijkt uit:

- de dagvaarding van 3 januari 2024 met producties,
- de conclusie van antwoord met producties,
- de akte uitlating eisende partij,
- de akte uitlating gedaagde partijen,
- het tussenvonnis van 22 mei 2024, waarin de kantonrechter op het door beide partijen gedane verzoek ex artikel 96 Rv zich bevoegd heeft verklaard. Partijen hebben zich het recht van hoger beroep voorbehouden,
- de mondelinge behandeling ter plaatse van 14 oktober 2024, waarvan door de griffier aantekeningen zijn gemaakt.

Vonnis is nader bepaald op vandaag.

3. De feiten

3.1.

Partijen zijn burens van elkaar. [Verzoeker] is eigenaar van de woning aan [adres 1] te [plaats]. Op 4 mei 2021 zijn [verweerder 1] en [verweerder 2] eigenaar geworden van de woning aan [adres 2] te [plaats].

3.2.

De achtererven van de woningen grenzen aan elkaar. Een gele kalkstenen muur aan de kant van [verzoeker]

functioneerde als scheiding tussen de achtertuin van [verzoeker] en het perceel van [verweerder 1] en [verweerder 2]. Deze gele muur was geplaatst tegen de achterzijde van de woning van [verzoeker] en was op het hoogste punt 323 centimeter bij de woning en liep schuin af tot een hoogte van 240 centimeter aan het einde van de achtertuin. Deze gele muur stond er sinds de jaren '70 (hierna: de gele muur). De achtertuin van [verzoeker] is bestraat en ommuurd.

3.3.

Aan de kant van de woning van [verweerder 1] en [verweerder 2] is op enig moment (door de vorige eigenaar) tegen de gele muur een aanbouw met een golfplaten dak gebouwd, gelijk aan de hoogte van de gele muur.

3.4.

Tussen partijen is op 10 mei 2021 voor het eerste contact geweest over de plannen van [verweerder 1] en [verweerder 2] om de aanbouw te vervangen door een nieuwe uitbouw. De vergunning daarvoor is op 5 november 2021 is verleend.

3.5.

Om de uitbouw te realiseren is met toestemming van [verzoeker] de gele muur afgebroken.

3.6.

De uitbouw heeft aan de kant van [verzoeker] een blinde muur, bestaande uit getimmerde cementplaten in een houten skelet, met een hoogte van 354 cm over de gehele lengte van de achtertuin van [verzoeker]. Deze staat op de plek waar eerst de gele muur stond.

3.7.

De gemeente heeft op 16 februari 2022 bij de uitbouw een hoogte overschrijding van 13 cm geconstateerd. Voor de hoogteoverschrijding is op 23 mei 2022 de vergunning verleend. Het bezwaar van [verzoeker] daartegen is op 16 augustus 2022 door de gemeente afgewezen.

3.8.

Bij e-mail van 6 mei 2022 heeft [verzoeker] aan [verweerder 1] en [verweerder 2] bericht dat een kadastrale meting heeft plaatsgevonden waarbij is geconstateerd dat de uitbouw over de erfgrens op het achtererf van [verzoeker] staat. Er is sprake van een overbouw van 8 tot 14 cm op het perceel van [verzoeker].

4. Het geschil

4.1.

[Verzoeker] vordert

- [verweerder 1] en [verweerder 2], hoofdelijk, te gebieden om de onrechtmatige hinder, inhoudende de substantiële vermindering van zonlicht op het perceel van [verzoeker] te staken en gestaakt te houden, zodanig dat [verweerder 1] en [verweerder 2], hoofdelijk, wordt bevolen om de uitbouw te verlagen, waardoor [verzoeker] weer zonlicht op haar perceel zal ontvangen, op straffe van een dwangsom;
- [verweerder 1] en [verweerder 2], hoofdelijk, te gebieden om de door hen verwijderde muur te herstellen, zodanig dat [verweerder 1] en [verweerder 2] een nieuwe, gemetselde stenen muur,

voorzien van stucwerk, ter plaatse terugplaatsen, op straffe van een dwangsom;

- hoofdelijke veroordeling van [verweerder 1] en [verweerder 2] tot betaling van buitengerechtelijke kosten tot een bedrag van € 700,00, te vermeerderen met de wettelijke rente en ook de proceskosten.

4.2.

[Verzoeker] stelt daartoe, kort samengevat, dat als gevolg van de hoge door [verweerder 1] en [verweerder 2] gerealiseerde uitbouw de lichtinval op het perceel van [verzoeker] substantieel verminderd is. Er is sprake van onrechtmatige hinder. Ten aanzien van de overbouw is sprake van een inbreuk op de eigendomsrechten van [verzoeker]. Ook hiermee hebben [verweerder 1] en [verweerder 2] tegenover [verzoeker] onrechtmatig gehandeld.

4.3.

[Verweerder 1] en [verweerder 2] voeren verweer. Zij vinden dat de vordering van [verzoeker] moet worden afgewezen en willen dat [verzoeker] in de proceskosten wordt veroordeeld.

4.4.

[Verweerder 1] en [verweerder 2] stellen, kort samengevat, dat de uitbouw is gerealiseerd op de locatie waar ook de oude gele muur stond. De oude muur was eigendom van [verweerder 1] en [verweerder 2], aangezien die daar al sinds de jaren '70 stond. De feitelijke erfgrens is dan ook de juridische erfgrens en van overbouw is geen sprake. [Verweerder 1] en [verweerder 2] stellen verder dat de hinder die [verzoeker] ondervindt niet onaanvaardbaar is. De woningen van partijen staan in stedelijk gebied. Door de hogere bebouwing is al snel sprake van schaduwval. Tot slot stellen [verweerder 1] en [verweerder 2] dat zij bereid zijn de nieuwe muur van stucwerk te voorzien.

5. De beoordeling

5.1.

In deze zaak gaat het om de vraag of [verweerder 1] en [verweerder 2] kunnen worden veroordeeld tot, kort gezegd, verlaging van de uitbouw en herstel van de gele muur door terugplaatsing van een nieuwe gemetselde muur, voorzien van stucwerk. Aan deze vordering heeft [verzoeker] ten grondslag gelegd dat sprake is van onrechtmatige hinder door de uitbouw van [verweerder 1] en [verweerder 2]. De kantonrechter overweegt hierover als volgt.

Onrechtmatige hinder

5.2.

Als onvoldoende betwist kan worden vastgesteld dat [verzoeker] hinder ondervindt van de uitbouw, bestaande uit verlies van lichtinval op haar perceel, met name in de achtertuin. De kantonrechter heeft dit bij de mondelinge behandeling ter plaatse ook kunnen waarnemen. Niet iedere hinder is echter onrechtmatig. Beoordeeld moet worden of de veroorzaakte hinder zodanig ernstig is dat deze in de gegeven situatie als maatschappelijk onbetamelijk en daarmee als onrechtmatig moet worden aangemerkt in de zin van de artikelen 5:37 en 6:162 van het Burgerlijk Wetboek.

5.3.

Het antwoord op de vraag of het toebrengen van hinder onrechtmatig is, is afhankelijk van de ernst en de duur daarvan en de daardoor veroorzaakte schade, in verband met de verdere omstandigheden van het geval, waaronder de plaatselijke omstandigheden. Een vaste norm voor de toetsing van onrechtmatige hinder door het wegnemen van zonlicht ontbreekt; een onbeperkt recht op zonlicht ontbreekt evenzeer.

5.3.

De kantonrechter is van oordeel dat door de aard, duur en ernst van de hinder en de daardoor toegebrachte schade de uitbouw onrechtmatig is. Daarvoor is het volgende redengevend.

5.4.

Allereerst beneemt de zijmuur van de uitbouw door de hoogte daarvan (ruim drieënhalve meter) over de gehele lengte van de achtertuin voor [verzoeker] in wezen al het uitzicht naar de kant van de uitbouw. De hoogte van ruim drieënhalve meter houdt een forse overschrijding in van de twee meter hoogte die volgens artikel 5:49 BW normaal gesproken geldt voor een scheidsmuur tussen aangrenzende erven. Er resteert vrijwel geen vrij uitzicht als je in de achtertuin staat. Dit betekent dat ook de lichtinval aan de kant van [verzoeker] aanzienlijk is belemmerd. Door de beperkte grootte van de betegelde achtertuin van [verzoeker] en de overige ommuring ontstaat een koker effect. Dit alles wordt versterkt door het feit dat de uitbouw hoger en anders vorm gegeven is dan de oorspronkelijke situatie waarbij de gele muur schuin afliep. Het gaat om een verschil in hoogte van ruim 20 centimeter (volgens [verzoeker] 32 centimeter) bij de woning en ruim een meter (114 centimeter) aan het einde van de uitbouw (door het niet schuin aflopen). Hierdoor treedt minder licht binnen dan voorheen en wordt het uitzicht op de lucht, zowel vanaf de woning als de achtertuin aanzienlijk meer belemmerd. De aanwezigheid van een hoge blinde muur in een strakke horizontale lijn over de gehele lengte van de achtertuin leidt tot een wezenlijk andere beleving van licht en uitzicht. Immers, er is thans geen sprake meer van een aflopende lijn, die qua hoogte aansloot op de achtermuur van de achtertuin, maar een naar boven uitstekende rechthoek waar de uitbouw eindigt. Een en ander levert een aanzienlijke stoornis op in het genot van het eigendom van [verzoeker].

5.5.

Partijen wonen in de historische binnenstad van [plaats] waar sprake is van woningen die dicht op elkaar zijn gebouwd. Door deze dichte bebouwing is het niet ongebruikelijk dat zonlicht en uitzicht op en van het erf wordt weggenomen, zoals [verweerder 1] en [verweerder 2] hebben aangevoerd. De belemmering van lichtinval en uitzicht is bij dit soort woonsituaties een gegeven, maar geen argument om aan te nemen dat de uitbouw met zijn omvang maar moet worden geduld. Immers, de lichtinval en uitzicht zijn in dit geval juist zwaarwegend. Van geval tot geval zal beoordeeld moeten worden wat als belemmering aanvaardbaar moet worden geacht. In dit geval kan op basis van de stukken en het verhandelde bij de mondelinge behandeling ter plaatse worden vastgesteld dat nog maar een klein deel van de achtertuin en slechts in een korte periode van het jaar zoninval heeft. Dit wordt bevestigd door de groene aanslag op de tegels, waarop [verzoeker] heeft gewezen. Aldus is sprake van een substantiële en voortdurende vermindering van lichtinval op het erf van [verzoeker]. Aangenomen kan namelijk worden dat de uitbouw niet slechts voor een korte periode is opgericht.

5.6.

De uitbouw van [verweerder 1] en [verweerder 2] is een vernieuwing met een uitbreiding van de al bestaande uitbouw van de woning. Gelet op de krapte op de huidige woningmarkt hebben [verweerder 1] en [verweerder 2] belang bij deze uitbreiding van de woning. [Verzoeker] heeft dat belang erkend door in te stemmen met de afbraak van de gele muur ten behoeve van de uitbouw. Bij deze instemming had [verzoeker] echter voor ogen dat bij de uitbouw een nieuwe muur zou worden opgericht, zoals in oude situatie, voorzien van stucwerk, zo heeft [verzoeker] toegelicht. Dit hebben [verweerder 1] en [verweerder 2] echter niet gedaan, omdat zij zonder overleg met [verzoeker] een hogere uitbouw met horizontale lijn hebben geplaatst. Ter zitting hebben [verweerder 1] en [verweerder 2] op vragen van de kantonrechter erkend dat zij bij het overleg met [verzoeker] over de nieuwe uitbouw de precieze omvang niet hebben vermeld (omdat [verzoeker] dit wel in de krant kon lezen). Voor zover [verweerder 1] en [verweerder 2] hebben willen stellen dat [verzoeker] niet op haar instemming kan terug komen faalt dat verweer daarom.

5.7.

De vordering van [verzoeker] houdt niet in dat de uitbouw moet worden verwijderd, maar een herstel van de oude situatie. Op grond van het voorgaande is de kantonrechter van oordeel dat die vordering kan worden toegewezen in die zin dat de uitbouw, zoals die er nu staat aan de kant van [verzoeker] in hoogte wordt verlaagd volgens de maten van de verwijderde gele muur. Hiermee wordt voldoende rekening gehouden met het gewicht van de belangen die door de uitbouw worden gediend. Voor wat betreft de kosten die met deze

verlaging zijn gemoeid hebben [verweerder 1] en [verweerder 2] niets gesteld. In het kader van de belangenafweging heeft de kantonrechter op dit punt geen aanknopingspunten om tot een ander oordeel te komen. Het aanbod van [verweerder 1] en [verweerder 2] om de wand van de uitbouw te stuken en van beplanting te voorzien is onvoldoende om de onrechtmatige hinder te ondervangen.

5.8.

De vordering van [verzoeker] onder a) en b) zal daarom worden toegewezen als na te melden, met dien verstande dat de termijn voor verbeurte van een dwangsom zal worden verlengd tot zes maanden. Daarvoor is aanleiding omdat voor de het realiseren van verlaging van de uitbouw begrijpelijkerwijs een langere termijn is gemoeid dan 4 weken. De dwangsom zal worden beperkt tot een bedrag van € 100,- per dag met een maximum van € 10.000,-.

5.9.

Omdat de vordering reeds wordt toegewezen op grond van onrechtmatige hinder wordt aan bespreking van de gestelde inbreuk op het eigendomsrecht van [verzoeker] door de overbouw niet toegekomen.

Nevenvorderingen

5.10.

De gevorderde vergoeding voor de buitengerechtelijke kosten ad € 700,- wordt toegewezen, aangezien voldoende is gesteld en gebleken dat [verzoeker] kosten heeft gemaakt om haar vordering buiten de rechter om te realiseren. Het bedrag valt binnen het tarief dat volgens de aanbevelingen uit het Rapport BGK-integraal geldt ten aanzien van de hoogte van voor vergoeding in aanmerking komende buitengerechtelijke kosten bij vorderingen van onbepaalde waarde. De gevorderde rente over de buitengerechtelijke incassokosten is niet toewijsbaar, nu gesteld noch gebleken is dat deze kosten daadwerkelijk zijn betaald.

5.11.

[Verweerder 1] en [verzoeker] zullen met de proceskosten worden belast, omdat zij in het ongelijk worden gesteld. De proceskosten worden aan de kant van [verzoeker] begroot op:

Griffierecht € 87,-

Explootkosten € 139,56

Salaris gemachtigde € 812,-

Nakosten € 135,- (plus de kosten van betekening, vermeld in beslissing)

Totaal € 1.173,56, voor zover van toepassing inclusief b.t.w.

Uitvoerbaarverklaring bij voorraad

5.12.

[Verweerder 1] en [verweerder 2] hebben bezwaar gemaakt tegen uitvoerbaar bij voorraadverklaring van het vonnis. Alhoewel de kantonrechter inziet dat verlaging van de uitbouw een impactvolle maatregel is die kosten meebrengt, is ook evident dat [verzoeker] er belang heeft dat direct wordt voldaan aan de veroordeling daartoe. Dit belang weegt naar het oordeel van de kantonrechter zwaarder. Dit betekent dat de veroordelingen uitvoerbaar bij voorraad worden verklaard.

6. De beslissing

De kantonrechter:

6.1.

veroordeelt [verweerder 1] en [verweerder 2], hoofdelijk, om binnen zes maanden na betekening van het vonnis de onrechtmatige hinder, inhoudende de substantiële vermindering van zonlicht op het perceel van [verzoeker] te staken en gestaakt te houden, zodanig dat [verweerder 1] en [verweerder 2], hoofdelijk, wordt bevolen om de uitbouw te verlagen (tot een hoogte van 323 centimeter bij de woning van [verzoeker]) en schuin te laten aflopen (tot een hoogte van 240 centimeter aan het einde van de achtertuin van [verzoeker]), op straffe van een dwangsom van € 100,- per dag met een maximum van € 10.000,-;

6.2.

veroordeelt [verweerder 1] en [verweerder 2], hoofdelijk, om binnen zes maanden na betekening van het vonnis de door hen verwijderde muur te herstellen, zodanig dat de zijmuur van de uitbouw aan de kant van het perceel van [verzoeker] wordt verlaagd, zoals hiervoor onder 6.1 omschreven, voorzien van stucwerk, op straffe van een dwangsom van € 100,- per dag met een maximum van € 10.000,-;

6.3.

veroordeelt [verweerder 1] en [verweerder 2] hoofdelijk tot betaling van buitengerechtelijke kosten tot een bedrag van € 700,00;

6.4.

veroordeelt [verweerder 1] en [verweerder 2] hoofdelijk in de proceskosten van € 1.173,56, te betalen binnen veertien dagen na aanschrijving daartoe;

6.5.

veroordeelt [verweerder 1] en Staas hoofdelijk tot betaling van de kosten van betekening als zij niet tijdig aan de veroordelingen voldoet en het vonnis daarna wordt betekend,

6.7

verklaart de veroordelingen uitvoerbaar bij voorraad;

6.8.

wijst het meer of anders gevorderde af.

Dit vonnis is gewezen door mr. F.J. Lourens en in het openbaar uitgesproken op 11 december 2024.